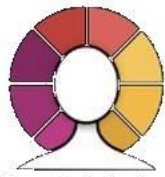

RUBRIEKTITEL

HH. MARIA, PIETER EN ANTONIUS
GJIMEL LANGDORP WOLFSDONK

Zone Sint-Rochus
Aarschot

VROLIJK PASEN

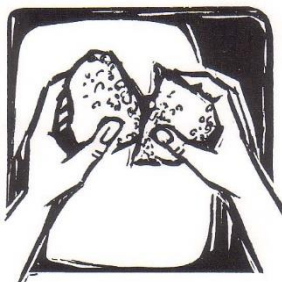

14 tot 17 april

GOEDE WEEK EN PASEN

Het zijn de 'topdagen' rond **'het uur'**, waar Jezus het meermaals over heeft, het uur van Gods waarheid, waarin de kracht van Gods liefde voor de mensen in Jezus ten volle aan het licht komt. Op dát antwoord heeft God-Jahweh van het begin, van de schepping af al eeuwen lang gewacht. Zijn door Hem zo geliefd volk, heeft Hem zo dikwijls de rug toegekeerd en gekwetst. Zijn liefdes-aanbod bleef al die tijd onbeantwoord.

In de mens Jezus zal Hij uiteindelijk zijn schepping ten volle kunnen herkennen: geschapen naar zijn beeld en gelijkenis, krijgt zijn goddelijke liefde handen en voeten. In zijn 'veelgeliefde Jezus' wordt zijn liefdes-aanbod honderd procent beantwoord.

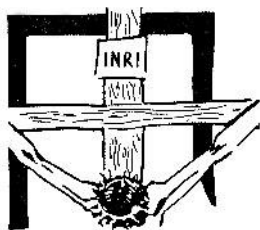

Witte Donderdag

Joh 13,1-15,

Bezegeling van dat Nieuw Verbond! Het begint met de voetwassing. Elke vorm van oprechte dienstbaarheid wordt hier samengevat in dit neerbuigend gebaar. 'Waarmee kan Ik je van dienst zijn' was Zijn dagelijkse ingesteldheid.

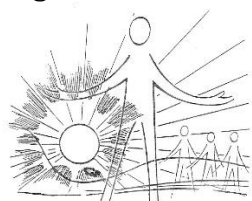
Het avondmaal lijkt wel het bruiloftsmaal te zijn, dat in Kana reeds werd aangekondigd: God met de mensen getrouwd in Jezus, de bruidegom, . Wij zijn hier niet alleen 'genodigden' maar vooral 'deelnemers'.

Goede Vrijdag

Joh 18,1 – 19,42,

'Zijn UUR' is de voltrekking van dit 'Offer'. Zijn liefde beperkt zich niet tot vrome intenties of goede bedoelingen. Hij blijft, door alle beproevingen heen, daadwerkelijk trouw aan zijn gegeven woord. In K&L van vorige week, naar aanleiding van Passiezondag, werd heel wat uit het Lijdensverhaal al toegelicht

Paaswake

Genesis 1 – Exodus 14 – Romeinen 6, 3-11 en Luc 24,1-12,

In den beginne... het Scheppingsverhaal en de rijke symboliek van licht en vuur': het ware Licht dat in de wereld moest komen, en waar de mensheid al eeuwenlang naar uitziet.

Een wezenlijk onderdeel van deze wake is de 'bevrijding uit het slavenhuis', beschreven in Exodus, het boek van de Uittocht. En dan de symboliek van het 'water'. Het spreekt ons van de bron die volop 'leven' geeft.

Naargelang een christengemeenschap tijd neemt, kunnen hier nog een vijftal andere lezingen volgen waarin heel de geschiedenis van God met zijn volk verder wordt doorgelicht, vooral aan de hand van zijn Profeten.

De wake loopt uit op :

Verrijzenis (Pasen)

Joh 20,1-9,

De 'opstanding' uit het dodenrijk. De zware steen die drukt op lijden en dood is weggerold. De machten van het kwaad zijn voorgoed gebroken. Het Leven overwint op duisternis en dood! Alleluia! Deze en andere verrijzenisverhalen zullen verder toegelicht worden in de eerstkomende weken.

Aan ieder die dit leest: **een zalig en vreugdevol Paasfeest.**

VERHALEN VERBINDEN HET PLATTELAND

*In het kader van dit project mogen we niet voorbijgaan aan een boek dat in 1987 uitgegeven werd door de Dorpsraad van Wolfsdonk, namelijk "**HET DORP VAN SINT-ANTONIUS**" met verhalen geschreven door de heer **Alfons Heylen**, een jongere broer van onze vroegere onderwijzers Frans en Louis, en illustraties van Kris Wollants. Het beletselteken tussen haakjes (...) wijst erop dat er in een citaat of in het verhaal een stukje weggelaten is.*

HET DORP VAN SINT-ANTONIUS

Arbeiders op het veld

Wegens het copyright op de teksten en tekeningen vroegen we aan zoveel mogelijk nakomelingen van de auteur en aan de illustrator zelf, de toelating voor publicatie in ons parochieblad en we verkregen die ook gratis en van harte De familie Heylen zag het als een eerbetoon aan hun groot- en overgrootvader en als een verder uitdragen van de eerbied en waardering die hij betoonde voor zijn geboortestreek. Ook Kris Wollants voelde zich vereerd. R.V.

Op de achterkant van het boek lezen we: "Alfons Heylen werd geboren te Wolfsdonk op 9 juli 1904. Hij was de jongste zoon van meester Jan Baptist Heylen. Het lager onderwijs doorliep hij te Wolfsdonk in de school van zijn vader. Hij deed de Latijn-Griekse humaniora in het St.-Jozefscollege te Aarschot. Vervolgens studeerde hij aan de katholieke universiteit van Leuven, waar hij in 1927 promoveerde tot doctor in de letteren en wijsbegeerte. Daarna werd hij leraar geschiedenis en aardrijkskunde in het middelbaar onderwijs. Hij woonde jarenlang te Rotselaar. Hij overleed te Leuven op 27 december 1983."

Uit het voorwoord dat André Peeters schreef over zijn kennismaking met de auteur vanaf 1977, citeren we:

"Vol enthousiasme vertelde hij ons toen hoe hij volop Spaans aan het leren was om de lotgevallen van Langdorpse emigranten in het Argentinië van de vorige eeuw te achterhalen. Vlot correspondeerde hij toen al met enkele Spaanssprekende nazaten van hen.

Later zijn we nog verscheidene keren bij hem te gast geweest en hadden wij het geluk hem een beetje beter te leren kennen. Onze eerst indruk had ons niet bedrogen: Fons Heylen was een boeiend man, eenvoudig, zonder een greintje hoogmoed en, zoals alle Heylens, zeer verstandig. Een diepgelovig man ook, die met oog en oor openstond voor al wat er rondom hem leefde en bewoog.

Zoals velen die Wolfsdonk verlaten na er geboren en getogen te zijn, was hij in zijn hart steeds een Wolfsdonkenaar gebleven. Met warmte en gevoel kon hij vertellen over de Wolfsdonkse mensen die hij vroeger gekend had en over de lotgevallen die hijzelf er als jonge snaak beleefd had. Het is die liefde voor de geboortestreek die we ook terugvinden in de verhalen die in dit boek gebundeld werden. Laat ons op voorhand zeggen dat het geen grote verhalen zijn over belangrijke personen of bevoorrechte mensen (...) maar met des te meer panache borstelt hij ons echter de kleine volksmens van toen: de keuterboer die van bij 't krieken van de dag tot het laatste streepje daglicht op zijn pover stukje heidegrond te wroeten stond om de schamele boterham, de ruige stroper die een eeuwig

sluipgevecht leverde met de boswachter en het voortdurend dreigende 'kot', de liedjeszanger die met ongeoeffende stem zijn publiek een pakkend lied ten beste gaf.

Fons Heylen was, als geschoold historicus, zich maar al te best bewust van de schrijnende miserie die eertijds schuilging achter het leven van deze kleine mensen. Meestal tempert hij deze echter met een gezonde dosis milde humor. Zoals in het leven zelf, gaan een lach en een traan vaak samen in zijn verhalen.

Met het bundelen van deze verhalen heeft de Wolfsdonkse Dorpsraad zonder twijfel verdienstelijk werk geleverd. Zij vormen immers een boeiende getuigenis van het leven dat onze voorouders nog niet eens zo lang geleden hebben geleid. Bovendien had men het geluk een rasechte kunstenaar als Kris Wollants bereid te vinden passende illustraties te maken bij deze verhalen. Zijn tekeningen vullen de tekst meesterlijk aan en geven er een extra dimensie aan.

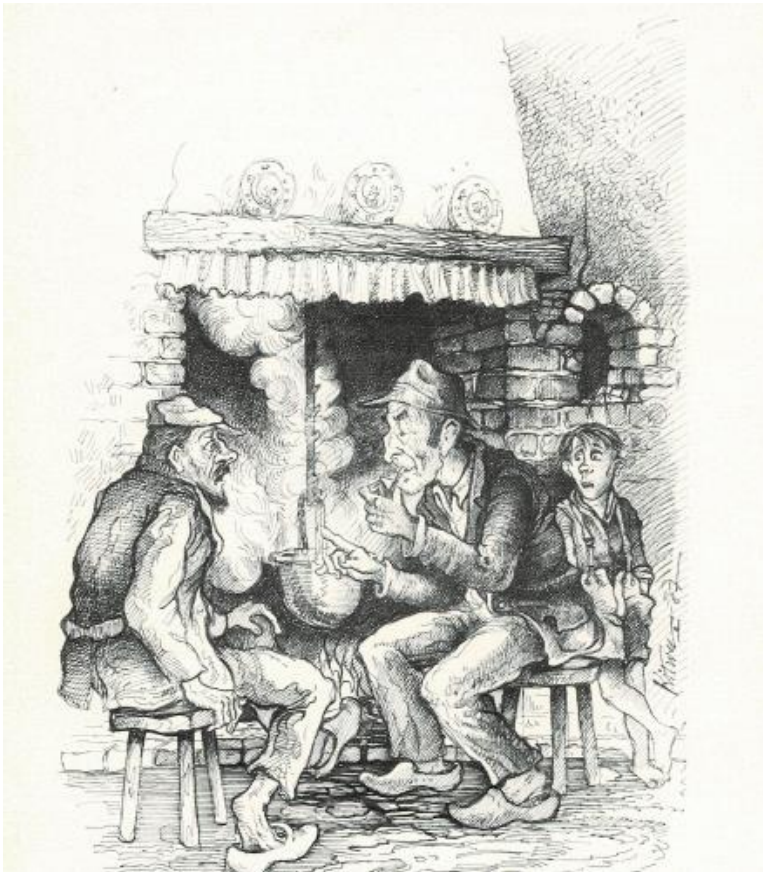
Het resultaat is dan ook een zeer mooi verzorgd boek dat de lezer ongetwijfeld menig uur van lees- en kijkgenot zal schenken en dat hem tevens heel wat zal bijbrengen over de levensomstandigheden van onze mensen van destijds”.

Uit het nawoord van prof. dr. Viktor Claes, hoogleraar aan de UFSIA en schoonzoon van Fons, citeren we nog graag:

“De hier gebundelde verhalen hebben ons een schrijver leren kennen die zijn geboortedorp, het oude Wolfsdonk, als weinig anderen heeft liefgehad. Hij was niet alleen een vlot verteller, maar hij had van binnenuit de ziel van het volk leren aanvoelen en waarderen. Hij kende de volksgebruiken en volksdevoties uit een tijd toen de gevolgen van de industriële revolutie nog niet merkbaar waren. Hij leefde mee met al wat de volksmens beroerde in zijn dagelijkse bestaan, zowel in zijn aardse lasten en leed, als in zijn zorg voor het hiernamaals”. (...)

Auteur Alfons Heylen schetst vooraf het kleine dorp waarin zich de verhalen gaan afspelen. Als in een droom spreekt hij met pastoor Laeremans – die nergens in onze lijst van pastoors voorkomt – waarover zijn vader zaliger en andere hoogbejaarden hem in zijn kinderjaren zouden hebben verteld. R.V.

(...) Ik weet wel, pastoor Laeremans, ik heb u nooit gekend. Maar wanneer ik mijn vader hoorde vertellen over u en de mensen rondom u, ebden voor mij de mistlierten weg en stondt gij daar midden uw volk in volle klaarte, met al uw gemoedelijkheid, uw eerlijkheid, uw eenvoud en uw werk. Want vader kon vertellen!

Geboeid luistert de auteur, als kleine jongen, naar de verhalen van zijn vader

Ik weet het zeker: gij kunt niet kwaad zijn omdat ik uw naam niet vernoem op elke bladzijde van dit boek! Maar zowaar als er een God is die u geleid en gezegend heeft, ze zullen het allemaal weten dat *gij*, in die tijd, dat allemaal hebt meegemaakt en dat de mensen waarover ik vertel, naar u opkeken als naar hun meester en beschermer. (...) Gij waart er immers de man niet naar om met de groten het spel mee te spelen tegen de sukkelaars want gij stondt steeds onvoorwaardelijk aan de goeie kant. (...) Hoe de meeste mensen er opgroeiden in armoë en zich door de lange, trage dagen heen worstelden, dat zal voor elk klein Kempisch of Hagelands dorp wel hetzelfde eentonig verhaal zijn. Om te vergeten dus? Toch niet! De verhalen over dat volk, over hun bezigheden, hun wroeten en mizeries, hun plezante kanten en hun kwajongensstreken hebben mijn jeugd verblijd; verhalen verteld door vader of de geburen, ook door de hoofdpersonen zelf toen zij, in hun oude dag meestal verwoede kaartspelers geworden, mij de fijne knepen van de 'whist' of het 'foksen' aanleerden. Men zou dagen en weken kunnen klappen over die jaren, over die speciale volkstypen, over hun ongeëvenaarde manier om iets uit te leggen en over hun meesterlijk aanwenden van de gebarentaal die bij zo'n uiteenzetting thuishoort, ja, van kapitaal belang is. Maar hoe dat allemaal op papier zetten? En toch! Hoe dikwijls heb ik er al willen aan beginnen: eens te schrijven over die mensen, die oud waren toen ik jong was, maar die, als ze terugdachten aan de belevenissen 'van hun tijd', opnieuw opfleurd, terug jong werden en vertelden, vertelden, zo boeiend dat men het bier liet verschalen en vergat aan de pijp te trekken.

Wat voor volk er zoal woonde in de tijd waarover de verhalen gingen? Enkele boeren die er goed inzaten en een paard en drie, vier koeien hadden, redelijk veel keuterboerkes die het probeerden te rooien met een schrale koe op magere grond en veel doodarme lui, proletariërs in de echte zin van het woord, die niets hadden dan hun talrijke kroost, een lemen hut en een geit.

Hebben die mensen hun godganse leven gesjouwd en lange dagen geklopt! Voor enkelen lag de redding in het Waalse kolenbekken; dan werd hun leven bepaald door de koolmijn en lange treinreizen, en van familielevens was er omzeggens geen sprake meer. De verhuis met het gezin naar het zuiden was dan de beste oplossing. Vele anderen zochten uitkomst in de jaarlijkse trek naar de Waalse tarwe- en bietenvelden; een noodgedwongen, niet af te wentelen tocht naar de brandende hel. Weken aan een stuk tegen de laaiende tarwevelden gekromd, van 's morgens eer de zon er was tot 's avonds als ze al lang verdwenen was ... en dat met een schrale eetzak en een onderdak als voor een hond. 's Avonds lieten ze zich doodop neervallen in het stro, na een maal van brood en spek. En 's anderendaags er maar weer op los, uren, dagen, weken! In een hels tempo! Want op die korte termijn moest worden bijverdiend voor een lange werkloze winter. (...)

Na de Walentermijn was er dan weer geld en spoedden de vrouwen zich naar de dorpswinkel waar ze in 't krijt stonden. Want gedurende de lange uithuizigheid van de mannen hadden ze vaak allerlei waren op krediet gehaald. Neen! Geen meubelen, geen nieuwe kleren, geen dingen voor meer comfort ... enkel het hoogstnoodzakelijke: spek, vet, stroop, zeep, garen, klompen ... De winkelier was er, jaren al, aan gewend altijd hetzelfde deuntje te horen opdreunen: Een wetsteen, een half pond vet, een pond stroop, een streng sajete ... ons moeder zal 't komen betalen als vader terug is uit de Walen'. Wat dan ook gebeurde na de blijde thuiskomst.

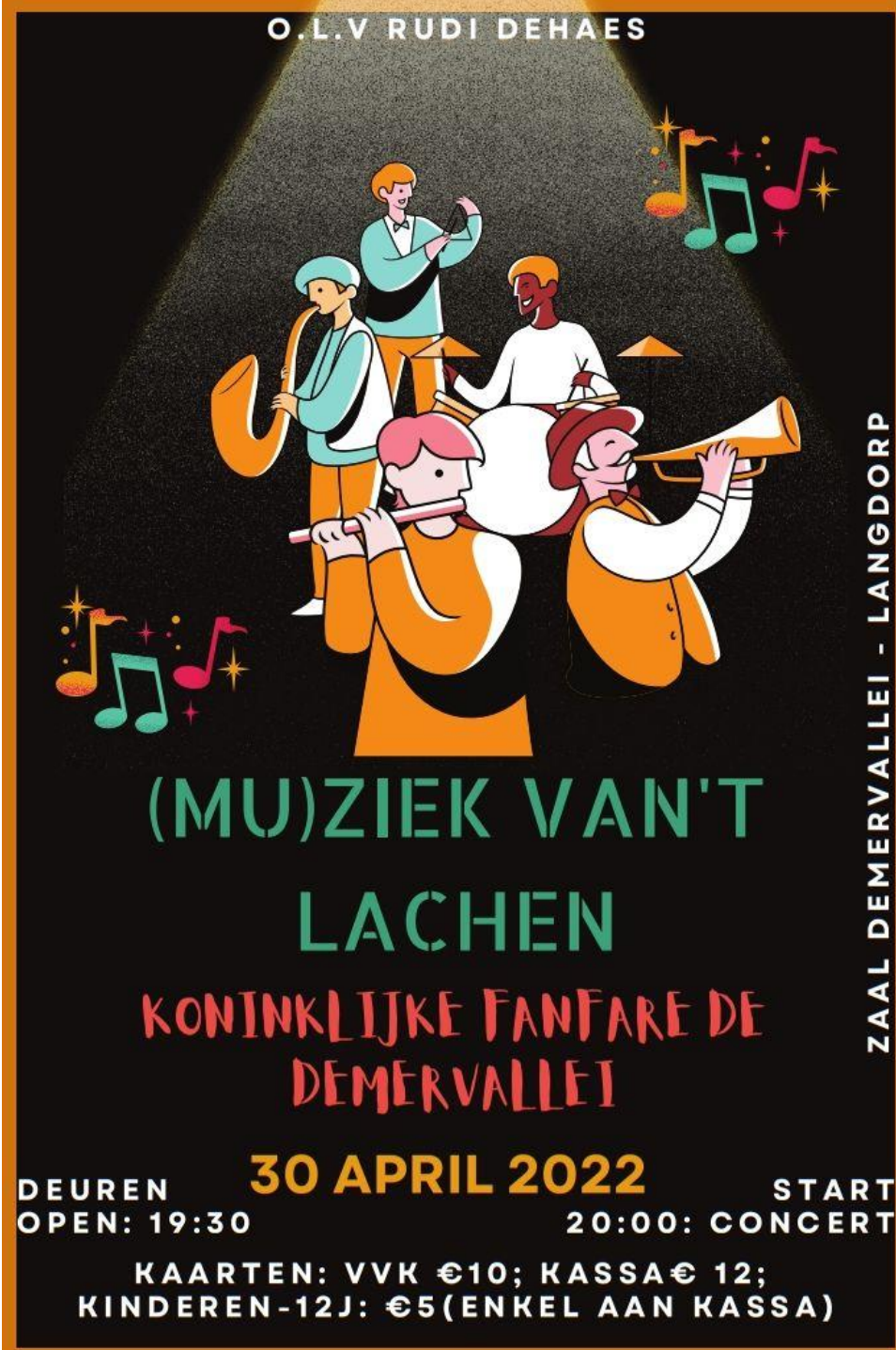
Verder de winter in was er geen werk. De boeren sponnen het meestal klaar om met eigen volk hun koren te dorsen en kwam er bij uitzondering een vreemde hand bij te pas, dan gold het slechts voor een paar dagen.

Het takhout dat gedurende de zomermaanden door vrouw en kinderen uit de bossen van de graaf naar huis werd gesleurd, was er broodnodig om in het harde winterseizoen de nijpende kou te weren. Want in die lemen woonsten werd kou geleden, bijzonder 's nachts in de armzalige slaapstee. En wie honger heeft lijdt meer kou!

Er waren ook veel stropers of brekkeniers! Sommigen onder hen beschouwden het stropen als hun beroep. Enkele namen: de Wisse, Jef Kroenekraan, War Hot, Sjarel van Mie Klep, de Witte van Lee, Sus Maan, Free van Zeves Lodder, den Teut ... Die lieten de Waalse steenkool voor wat hij was (de Limburgse mijnen werden nog niet uitgebaat) en ook het harde labuur in de Waalse tarwe- en bietenvelden liet hen onverschillig. Met veel durf en behendigheid wisten ze hun deel te hebben van het wild dat God geschapen had voor iedereen, maar dat nadien door mensenwetten alleen aan de bevoorrechten was toegewezen. Dat bracht geld op: zij voelden zich kapitalisten tussen de proleten!

Hoeveel karrevrachten hazen, konijnen en ander wild er die jaren vervoerd werden uit de bossen van uren in 't rond naar hun veilige hut en verder naar de afnemers, dat weten alleen God en de molenaar! Maar die kerels kenden dan ook hun vak tot in de perfectie en bij hen vergeleken zijn de stropers van vandaag slechts flauwe amateurs en grote taffelaars ...
De komende weken gaan we verder met verhalen over de WIZZE.

PAROCHIAAL NIEUWS

O.L.V RUDI DEHAES

(MU)ZIEK VAN'T
LACHEN

KONINKLIJKE FANFARE DE
DEMERVALLEI

ZAAL DEMERVALLEI - LANGDORP

DEUREN **30 APRIL 2022** START
OPEN: 19:30 20:00: CONCERT

KAARTEN: VVK €10; KASSA € 12;
KINDEREN-12J: €5 (ENKEL AAN KASSA)

WOLFSDONK

HOBBYCLUB HERNEEMT HAAR AKTIVITEITEN

Vanaf de maand mei, en op de tweede maandag van de maand, is iedereen van harte welkom in het lokaal van Ziekenzorg.

ZONE SINT-ROCHUS AARSCHOT

ZONESECRETARIAAT

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

LANGDORP

SECRETARIAAT SINT-PIETER

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of ni.adams@telenet.be

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorij, Langdorpsesteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorij).

GIJMEL

SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63. Elke donderdag 19-20u in de oude pastorij, Hombergstraat 4, 3201 Gijmel.

WOLFSDONK

SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel. 013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of leo.janssens6@telenet.be

PAROCHIEBLAD

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of sophie.buyck@telenet.be

KERKFABRIEK

Voor vragen over het archief, het project www.verhalenverbindenplatteland.be, het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of danckers_jonas@hotmail.com) of penningmeester Mark Van der Borgh (tel. 013/78.27.09 of mark.vanderborgh@belgacom.net).

VIERINGEN

LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK

GIJMEL

Donderdag 14 april: WITTE DONDERDAG - Eucharistieviering om 19.00 u.

Vrijdag 15 april: GOEDE VRIJDAG - Kruisweg om 15.00 u.

Vrijdag 15 april: GOEDE VRIJDAG - Kruishulde om 19.00 u.

Zaterdag 16 april: STILLE ZATERDAG - Paaswake om 20.00 u.

Zondag 17 april: PASEN - Eucharistieviering om 10.30 u.

WOLFSDONK

Vrijdag 15 april: GOEDE VRIJDAG - Kruisweg om 15.00 u.

Zondag 17 april: PASEN - Gezinsviering om 09.30 u.

LANGDORP

Geen vieringen

NUTTIGE ADRESSEN

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor de weekends gaat de wachtdienst in op zaterdag vanaf 8 u. en eindigt op maandag om 8u. Op de wettelijke feestdagen begint de wachtdienst om 21u. vóór de feestdag en eindigt om 8u. nà de feestdag.

Het telefoonnummer voor Langdorp en Gijmel is 0900/70.292

Voor Wolfsdonk is het nummer 0900/70.560

www.mediwacht.be

Apothekers

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

www.apotheek.be

ZALEN

Zaal Den Abt Wolfsdonk

contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck

telefoon: 0477/18.20.68

Reserveren kan via www.denabt.be

Parochiezaal Gijmel

contactpersoon: Marleen Beirinckx

telefoon: 016/56.91.41

Zaal Demervallei Langdorp

contactpersoon: dhr. Gijs Laureys

telefoon: 0496/10.94.14

